

ČULKE na PALCI.

Trtek. — Uredništvo in upravnštvo v Gorici, Via C. Pavetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik FRANCE BEVK
lasoni. 1 milim. visočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančne obvestila, poslana, vabila, naznanila itd. vsaka vrsta L. 1.—
Celoletna naročnina L. 5.— Za inozemstvo L. 22.50.

IV.

GORICA, četrtek dne 11. julija 1925.

št. 24.

Vsak dan nadloge nove - zdaj to nas, ono tare.

lan nadloge nove,
nas, ono tare.
g drugih davkov
komplementare».

čes. poseduješ,
no vse popiši!
rela beseda:
som se obriši!

Né boš jih nič sleparil,
ker urad ti vse preišče,
če si zatajil liro,
in morda kako pišče.

Celo vedeževalke
zdaj v službo so sprejeli,
ah kam bi pač dospeli,
če bi ljudem verjeli.

Računarji najvišji
računajo do pike,
če so številke prave
in ni na njih spodtike.

Kdor ima mnogo dece —
zato so zvezdogledi.
da vzro, če je njegova,
če v tem je res vse v redi.

Vsa znanost je na delu,
vse glave zdaj poté se,
številke jim grozijo,
v možganih jim vrté se.

Ko bodo pa končani
računi ti presneti,
bo treba le še eno:
mošničke vam odpreti.

BREZ SKRBI.

na tako letiš z vrvjo v
«ozd. da se obesim»
aj pa?»
vem. Se bom že spom-
noti».

RAZUMLJIVO.

nemih živali imaš več
esti kot do mene»
li še ti tako nema, pa
lela, kako bom prijazen
».

RADI PRAHU.

»Ali ne vzamete tega lepega
belelega porcelana?»
»Ne. Na njem se preveč vi-
di prah».

IZIHOD.

»No, ali ste si že na jasnem,
kaj naj postane vaš malček?»
»Ne. On bi najraje tak no-
klic, da bi mu ves dan ne bilo
treba nič delati».
»No, potem pa naj postane
nočni čuvaj».

TAKA JE!

Sodnik: »Pa kako ste se
stegli?»
Priča: »Prvo z besedami,
potem s pestmi, nato z gorja-
čami».

KNJIGE.

To je razloček med roma-
nom in detektivsko povestjo:
Pri romanu je glavno: Ali ga
je dobila?
Pri detektivski povesti pa je
glavno: »Ali ga je dobil?»

KAKOR ON RAZUME.

»Ti vedno praviš, da naj
varčujem, dragi moj mož, sam
si pa vsega privoščiš».
»Pri meni je to čisto nekaj
drugega. Jaz sem poročil bo-
gato ženo, in hočem tudi kaj
imeti od tega. Ti si pa poročila
ubogega moža in so tedaj vsi
vzroki tu, da varčuješ».

Gorica, dne 11. junija.

Mednarodne sile so baje sklenile, da pošljejo Čuka na palci Amundsenu na pomoč; to pa radi tega, ker je Čuk na palci najbolj nevtralen in ne misli novih ledenih dežel a nektirali zase in zasaditi na ledenih pokrajinah svoje čukovske zastave. Vsi drugi se namreč ne zanesajo drug na drugega, ker se boje, da bi ta ali oni ne raztegnili svojih imperijalističnih teženj celo na severne pokrajine in aretirali sneg in vihar, posebno pa dnevno luč; noč je že menda aretirana, ker je sploh nič ni.

Različna so ugibanja, kod hodi Amundsen in nihče ne more dati pravega odgovora. Skoraj vsi na so edini v tem, da bo kmalu prišel, če bo prišel, peš ali z eroplanom; če ga pa peš ali z eroplanom ne bo, potem ga pa sploh ne bo.

To je čista, sveta in zlata resnica; vendar smo slišali tudi, da se Amundsen mudi toliko časa radi tega, ker tlači v vreče dan, ki ga je toliko, da bi ga bilo za Evropo v obilni meri. Eni tudi pravijo, da se je zemeljska os tako obrabila, da je priletel Amundsen ravno pravi čas na sever, da jo malo popravi in namaže z oljem. Če bi bil počakal le še par dni, bi se bilo lahko zgodilo, da bi se zemlja snela, potem bi zemlja ni videli zvezde, da bi bilo veselje. Morda pa Amundsen čaka, da se razmere v Evropi uredijo, potem se vrne. To bo čakal, da bo veselje. Najbrže ga več ne bo.

No, razmere se urejajo, odkar je Mussolini govoril na tihem s pesnikom d'Annunzijem, se zdi, da vse šepeta in v tem tihem šepetanju je vsaj mnogo upanja na ureditev razmer.

Kmetije! - Perotninarji!
V Narodni knjigarni
v Gorici

dobite novo knjigo

Perotninarstvo.

Pravkar izšlo.

Stane Dinarjev 44.—

posebno odkar je povdaril kralj, da je ustavni vladar.

(Mimogrede mora Čuk omeniti, da so bile na nedeljske slavnosti jezne samo tiste punce, ki so jih pete srbele in so bili vsi »bali« prepovedani. Res malo sitna zadeva. Bodo pa v nedeljo dale duška svoje, mu srdu.)

V Jugoslaviji se pogajajo za

Radičevo glavo. Ko je bil Radič na svobodi, je »glijala« za cel svet, toliko časa, da je izgubil glavo, zdaj pa gliha za glavo in je pozabil na cel svet. Čuku na palci se pa zdi, da je bil Radič že davno brez glave in bo silno razočaran, ko bo »zglijala« za glavo, pa bo videl, da jo pravzaprav nima.

Čuk na palci

Na morje...

Šime Nineumen se je odločil, da gre letos na morje. Ker mu primanjkuje sredstev, je celo zadevo na domači luži po eno stavil na ta način, da ga moremo vsakomur najtopleje priporočati.

F. St.—i.

Kako je Vide prodajal srne.

Meseca avgusta l. 1913 so bile v vipavski odlini velike topničarske vaje. Streljali so s Čavna na Štursko goro in nazaj menda tudi Šior Arturo si je brisal potno čelo, ko je stopil med groznim treskanjem in grmenjem topov v družbo odličnih domačinov, ki so v hladnem vrtu gospe J-ove v svežem pivu potapljali sinočnjega »mucka«.

»Vse srne nam pobijejo!« začne Šior Arturo z žalostnim glasom.

»Kdo? Povej vendar!«

»Ravnokar so telefonirali s Šturske gore, da so drobci gránate pobili tri srne: krasnega šesteraka, samico in kozliča; dva kosa pa sta ušla, hvala Bogu in sv. Hubertu!«

»No, in dalje?«

»Kot predsednik našega lovskega društva »Dajmo ga!« sem ukazal v poveljniški pisarni, naj takoj prenehajo (??) s streljanjem. A major Büchsenfleisch (??) me je prijazno opozoril, da morajo po

višjih ukazih oddati še 136 strelcev in da bodo že pazili na to, da ne zadenejo naše srnjadi, temveč le tiste ogromne stene, ki so z rdečimi znamenji zaznamovane v prah in pepel«.

»Kaj pa bo s srnami, ki so jih pobili?«

»Kaj bo? Kozliča sem daroval za oficirsko menažo, šesteraka in srno razdene in razkosá naš lovski čuvaj Vide in bo prodajal meso po 1 K 20 stotink kg, »cvrček« pa bomo mi lovci imeli nocoj za večerjo. Vi, gospa J-ova, boste tako prijazni in ga nam pripravili. Ko končajo vaje, pripeljejo divjačino. Kmalu popoldne bodo že tu!«

Po tej žalostnoveseli novici so mili gostje začeli odhajati; za pol ure potem pa je ves trg s Šturji vred vedel in znal, da bo Vide prodajal srne. — Zanimanje za ukusno in redko pečenko je rastlo kot dobra valuta na borzi. Pa je bilo tudi umevno: sveže meso drugih vrst je v poletni vročini prežlavo, za par dni pa se že izkvari in nekam čudno diši. Kos srne pa deneš lepo v octovo omako, prideneš dišečih ze-

lišč, n. pr. majarončka, rožmarinčka, prideneš poprčka, bučce itd. — Poleti moreš drugi dan tak kos mesa pečiti ga polivati s kiselo smetano. Taka pečenka ne ugaja edino našemu želodčku, temveč pesniško navdahnje moža podžiga njegove rodoljubne občutke. — Ni čudno torej, da so se pred Vidovo hišico Lavričevim trgovcem zbirale le kuharice v belih predponikih, z lepimi čipkami oblenih.

»Dober dan, gospod V. Gospa predstojnikova prida ji odrezete hrbet!«

»Komu naj odrežem hrbet?«

»I nu, srnjaku!«

»Kakšnemu vražjemu srnjaku?«

»Kaj še ne veste, da so ničarji pobili tri srne na Šturski gori in da jih boste Videvali in prodajali?«

»Ničesar ne vem!«

»Ako jih še niso pripeljali pridem popoldne. Tu imajo deset kron are! — Srne pri- liejo prav gotovo, šior Arturo ie pripovedoval, da...«

Ni mogla končati stavka, ker se je oglasila k besedi karjeva kuharica: »Gospa Vide, ali ste že razdeljali srnjake? Naša gospa želi en hrbet in še pleče povrh. A tako, jih še ni? Pridem popoldne. Zbogom, gospa Vide, pa ne pozabite en hrbet in eno pleče!«

Nato prihitel gospod Milena in pozdravi s svečnatimi rokami in v pristnem domačem rečju: »Pej kej če reč, Vide. Te tulk oajta nej videt nas? Kej smo se Ti kej zeli? Kej ne vejš, de je za nimir prpraulena bučca bolšha? — Pej kej sm želi povejdat? — Hrbit od cejlha srnjaka mi spraus, de, vejš, k'mamo dva afid na kvantirij, pej b'jem malu postrejlje. — Drugi ročevalci so se priporočili vsaj za stegno ali pleče. Vide, dober in vljuden človek, cenjenim odjemalcem odvarjal kot je pač znal in gel, primojdušal se je, da srni ne srnjakov, ako pa prinesejo, že postreže z njimi, dokler bo kaj mesa, a hrbit dobi vsak, ker bi srni sta res dva kosa imeti tako dolge kot je Hrbit od izvirka pa doli do Nova voga mlina, nog pa kot plogosenica.

Zvonilo je poldan in delo so se usuli iz tovarne. Med njimi so je bila raznovidna o srnah, ki da jih daja Vide po 1.20 kg — zasopljene prihiteli Slokarji

ki so mu rekli tudi »Seska«, kar pa ni rad slišal, in začne sledovati. »Vide, ljubi moj de, glej, 50 let imam na grpa še danes ne vem, kakšno so ima srna... Privošči mi vrta. Vide, precej Ti pla. Goljaž napravim drevi, pol litra bova pila skupaj moj račun. Daj, Vide, daj, veš, da sva dobra prijatelja... In Vide se je zopet pomislil, da srnjakov da se ni videl, pa da bo že dal, da mu prihrani kos

tu. Sior Arturo je šel naglo pretrga in je kar preko glav levih klientov oddaleč daz roko znamenja, da bi ho-prasati, kako in kaj je s sr-m Vide mu pa istotako z menim odgovori, da srn še Sior Arturo jo nato ubere blizno mesnico, kjer je vi-viseti dva kozlička. — »Ima-se jetrica in plučca teh dveh hč?« — prasha mesarja. — »Se tne, se je glasil odgo-«, toda rabimo jih za voja-vrhtega imate, šior Arturo, ček dvoje srnjakov!« — »Je, toda to je vse prema-ker sem povabil več prija-ey na večerjo«, se izgovar-sior Arturo. — Vljudni me-se ni upal odreči in je po-očilu poslal drobovino v ro kuhinjo.

okoli treh popoldne so pri-tali težki topovi in rado-ži, mladi in stari, so se ali na tr-u, da se nagle-zaprašanih topov in konj-otnih vojakov. Kmahu za-so naročniki srnje pečen-movič oblegali. Vidovo hi-ker so bili pač vsi prepri-i, da so srne razdejane in osane. — »Vide, jaz sem čila cel hrbet!« — »Gos-Vide, jaz tudi!« — »Vide, mi pleče!« — »Vide, meni bljubil stegno!« — »Vide,

vsaj vrat mi privošči, ko nisem nikoli okušal takšnega mesa! Petdeset let nosim na grbi...« — »Da nimaš srn, praviš?« — »Humevet si, kar Te je v koži!« — Razprodal si meso predstojniku, davkarju, župa-mu... meni ga pa ne privoščiš pol kg!« — »Gumpec gorjan-ski, ali je naš denar manj vred-den?« — Ni pomoglo več ne primojdušanje ne častna be-seda, da srn ni, pa jih ni. Il-bogi Vide je zaprl vrata in ok-na in je ves zbežan šel solato na svojem vrtu za hi-šo... Del hrabre, jezične čete se voda pred Arturjevo pisarno, in najpogumnejša kuharica z

najlepšim belim predbasni-kom, s čipkami obšitim, potr-ka na vrata in prosi poja-la glede srn... »Kaj jih še niso pripeljali?« prasha šior Arturo. »To je res čudno! — Pa naš Vide bi vendar moral vedeti, kaj je na stvari, on je lovski čuvaj! Jaz ne znam raz-srnjaka, nimam sposobnosti zato, Rad ustrelim srnjaka, to je res, rečem in kosam ga pa edinole na krožniku! Pa zho-gom, Malčika pozdravi do-ma!«...

Slokarjev Janez se potihoma »riplazi za ograjo Vidovega vrta, zakašlja in začno zopet prositi: »Vide, ljubi moj Vi-

de, samo vrat bi rad dobil, da napravim drevi goljaž. Daj, Vide, daj! Pol litra ga bova pila skupaj! Saj sem Ti pravil, da še nisem nikoli...«

»Oj, Ti salamenska žvirca, ali še vedno ne verjameš, da nimam ne srne ne zajca?« — Polna posoda hladne vode se ulije za vrat in hrbet ubogega Janeza in mu ohladi in pogasi njegovo mesno poželenje po srnjakovem vratu...

Po večerji pri domačem ognjišču so se zbrali rodoljubni domačini poleg stare navade v gostilniškem vrtu gospé J-ove. Iz kuhinje je prijetno dišalo po pikantni omaki... »Gospa, zakličite šior Arturo, ali bo kmahu kaj?« — »Taj-kaj!« se odzove gospa J-ova, znana in priznana po vsem tr-gu in okolici po svoji kuharski umetnosti ako meso ni pre-sveže in prežilavo. Oni prijet-ni vonj je poščegetal vse no-sove prijateljskega omizja, ko prijadra obilna skleda na mi-zo. — »Gospoda, malo cvrč-ka ne škodi niti po domači ve-čerji!« ponuja dobri šior Ar-turo. »Le dajte! Čaša vipavčka se kaj dobro prileže po taki je-di!« — Pa so jedli cvrček, mo-čili kruh v omaki. »Dober je cvrček, pa kje je hrbet, pleče, stegno?« prasha nekdo, ki je v domači kuhinji dal pripraviti velik lonce omake za divjači-no, tako željno »ričakovano...« »Jaz sem prijatelj povabil na cvrček, ne pa na hrbet in ple-če!« dé šior Arturo.

Vide je še pozno v noč zalival solato na svojem vrtu. Po tako vročem in trudapolnem dnevu in delu, je smatral za koristno in predvsem pripo-ročljivo, da se na J-ovem vrtu okrepeča z vrčkom piva. — »Vide, Vi-de!« ga pokliče ve-lespoštovani predsednik lov-skega društvo »DAJMO

Slika v jesihu in olju.

GROF. »Kaj predstavlja slika, ki visi v tvojem salonu?«
PRIJATELJ. Napoleona, tik po izgubi neke velike bitke. (Šaljivo). Ta slika je na jesihu in olju naslikana.

GROF. Zdaj pa ne razumem, ali se drži Napoleon kisto radi tega, ker je izgubil bitko, ali radi tega, ker je slikar pre-več jesiha uporabljal.

urkovič — Karlo:

Drugovanje.

PETRICA: No tako. — Na vaše šanje bi Vam lahko odgovoril: Ti palci (pokaže na noge) nosijo to ro (pokaže na gornji del telesa) in o sega pametnjača (pokaže na glavo) o sem jaz. A ime mi je Vičko Gol-i-č; kar pomeni, ako vas je narava arila vsaj z malo peščico soli v glavi, si boste lahko sami odgovorili na to vprašanje, namreč, kaj sem.

ULIČ: Vaše ime je torej v sorodu z m reklicem? — Torej bi rekel, da je brade, ali bolje in lepše, da ste ec.

PETRICA: Čestitam vam; pogodili! Ako pa še ne verjamate, tu imate rze (Vzame iz žepa brivsko oprae. Da, brivec; — a to še ni vse. Jaz brivec, a poleg tega še človek, ki ga la preganja.

ČULIČ: A, potem ste pa morda oženjen?

PETRICA (v zadregi): A-a!! A za-kaj bi moral biti ravno oženjen. Ali mora biti vsak oženjen? Ali je samo takrat zlo, kadar je človek oženjen?

ČULIČ: No; potem ste pa gotovo zaljubljeni?

PETRICA: Da! Pogodili ste. In si-cer zaljubljen s tako ljubeznijo, ki kakor smrt trka noč in dan na vrata ter se plazi po vsej lestvici ženskega spola, začnši pri kuharicah, pa tje do sena-torskih hčera... Jaz nisem temu kriv... To prihaja, nekoliko od narave, neko-liko pa od mojega poklica. Ne smej se! Brivec ni navaden obrtnik, on je nekaj višjega. Zato imenuje tudi sebe magi-stra, brivnico pa običum. Potem tudi ni čudno, da ne pozna pravih mej, v ka-terih bi držal svoje srce. Tako na pri-mer jaz. Na nasprotni strani naše briv-nice v mestu, odkoder prihajam, čisto

vis-avis je stanovala deklica, lepa kakor vila s planine. Ker naju je ločila samo ulica, se je gotovo moralo moje srce vžgati do nje. In... in... čujte... ona ga je zagrabila... Ni bilo več moj! — Saj me razumete?

ČULIČ: Razumem, razumem. Za-ljubili ste se.

PETRICA: Zaljubil, da, ali nesreč-no. Več mesecev nisem bil sam svoj; če se lahko tako izrazim izselil sem se iz samega sebe. Vse moje misli so bile pri njej; oči so neprestano blodile po njenih oknih. Koliko moških sem radi nje po-rezal z britvijo, koliko mozoljev in bra-davic sem posekal, kolikokrat mi je zašla britev v uho. Čudim se, da še nisem ko-mu nosa odrezal. Da, da... kaj se sme-jete! To so resne stvari! A kljub vsemu temu niso ta pregrešna usta nikoli spre-govorila z njo. In ta nema ljubezen, naj-strašnejša od vseh, se imenuje peloton-ska ljubezen. — Ali razumete?

GA: »tam sedi in pij pol litra vina ali pa piva! Koliko pa si skupil za meso?!« — »Za kakšno meso, šior Arturo?« — »Nu za srne!« — »Rajši bi na tešče ves dan lovil in podil po šturski gori kot pa prodajal take srne!« — »Ali jih niso prinesli?« — »Hudirja namalanega so prinesli!« — »Potem so me nafarijali!« se zavzame šior Arturo. — »In nocojšnji cvrček?« — »Baš to je čudno«, reče šior Arturo, »cvrček je tu na mizi, srn pa ni od nikoder! Ta major Büchsenfleisch mora biti silno navihan človek!«...

CLOVEK.

Mark Twain.

Človek ne more spati na prostem, da bi se smrtno ne prehladil, da bi ne dobil revmatizma. On ne more svojega nosa držati pod vodo dalj časa nego eno minuto, ne da bi se utopil. On je, da dovolite, najrevnejše bitje, ki živi na tej zemski obli.

Negovati ga je treba, v po-voje poviti, da sploh živi. On je, pa naj ga kdo prime kakor hoče, zelo krhka in zdrobljiva stvar, ustvarjena za muzej in za nič drugega.

Vedno ga je treba popravl-jati. Če bi bili stroji tako malo zanesljivi kot on, bi jih sploh ne mogli prodati.

Niže stoječa bitja dobijo zobe brez bolečin. Človekovi pa požencjo šele po več mese-cih precejšnje muke in še ti ne trajajo dolgo. Kmalu jih je treba zopet izvleči in šele ti, ki pridejo na njih mesto, tra-jajo dalj časa. Pa še ti ne dol-go. Treba je zdravnika, ki zo-be »zaflika« in jih popravlja, včas naradi tudi popolnoma nove.

Človek začne z boleznimi v zgodnji mladosti in živi ob

njih kot ob hrani do pozne starosti. On ima škrlatico, o-slovski kašelj, katar, vnetje in vse mogoče bolezni, ki jih je kdo iznašel.

Človekovo življenje je pol-no različnih kašljev, nahodov, bronhitijev, omotic, rumene mrzlice, influence, pljučnih katarjev. Seznam njegovih bo-lezni nima konca.

On je košara, polna kužne gnilobe, ustvarjena bacilom v hrano in obrambo. Le oglejmo si ga še s par strani.

Čemu je njegovo slepo čre-vo? Njima pomena. Njegovo edino delo je, da mirno čaka, da zaide vanj češnjeva peška, da se vname in ga zdravniki operirajo.

Čemu je človekova brada?

Ali ni samo v golo napotje? Vsi narodi sveta jo zasleduje-jo z britvijo. Zakaj bi te koci-ne ne rastle na vrhu glave?

Človek si želi ohraniti svoje lase na glavi. To je njegov kras in ga brani pred prehla-dom, rad jih ima kot bisere in cekine. Nekaj časa mu res ras-teje — potem pa mu izpadejo.

Človek niti ni lep. Le oglej si bengalskega tigra, ta ideal ponosa in telesne moči. Misli na leva, tigra in na ubogo bitje — na človeka, ki nosi lasuljo, slušalko, očala, umetne zobe, leseno nogo, srebrni sapnik — to revščino ki je od vrha do tal vsa »zaflikanas«.

ŠIRITE NAŠ LIST!

Laheh jezik.

»Tedad, vi ste bili na Kitajskem? Slišal sem, da je kitajščina zelo težek jezik.«

»Prav nič ni to res. Zelo lahek jezik je. Na primer vojak se reče »tam«, če sta dva vojaka, pravijo »tam-tam«. Če je pa cela kompanija, se to glasi: »Tam - taram - tam - tam - tam - tam!«

ČULIČ: Razumem, razumem. Peto-nska ljubezen. To se pravi...

PETRICIA: Da ona o tem nič vedela ni. Dokler se ni nekoč prikradel jastreb in ugrabil mojo golobico. Razumete, kaj hočem povedati?

ČULIČ: Razumem, razumem. Prišel je drugi ter vam izpred nosa odvedel deklico.

PETRICIA: Izpred nosa, pravite? — Naj bo! Ali to bi že prenesel! Neko-liko dni, predno se je poročila, sem se odločil, da se po navadi zaljubljenecv poslovim od nje s pesmijo. Tole tambu-rico sem uglasil kar najbolj melanholič-no, da bi ganila kamen, pa se pritiho-tim okrog polnoči pod njeno okno. Noč je bila gosta, da bi jo gnetel. In vsled tega sem še posebno upal, da zagledam njeno rajsko lice pri razsvetljenem oknu. Tamburica je milo zacvillala, za njo pa je jadral moj žalostni glas in ob ok-no se je zaletavala tista: »Oh, adijo,

ljubca moja!« — Čakal sem, da bi se mi sredi noči prikazalo solnce. — Nena-doma vgasne sveča. Ze sem mislil: pre-zira me. Ali okno je zaskripalo in jaz, z nova oživiljen pogledam gori misleč, da se me bo usmili in mi poslala vsaj be-sedico dol. Pa! Mesto tega! — O strah in groza! — Ne smem se spomniti: — pljusk! in... in... bil sem moker. Nekdo se je zasmel na oknu... To vem, da ni bila ona — in to mi je dovolj. — Šel sem opolnoči iskat solnce in sem našel dež... Oo! Odzunaj moker, a od znotraj ka-kor tleč ognjenik sem se vrnil domov. In takrat sem pobral vse svoje stvari in se napotil, da obrnem za vedno hrbet nehvaležnemu mestu in upniku.

ČULIČ: Torej tudi upnike imate?

PETRICIA: Kdo pa jih dandanes nima? To ni sramota, kvečjemu mala neprilika. Posebno mi je hotel dušo izpiti neki tiger izmed teh skopuhov. Hvala Bogu, da sem se ga rešil. Če je medtem

prišel v brivnico, je pač našel prostor tam, kjer je navadno se-tamburiral Vicko Golibradič, vaš...

ČULIČ: A kako je z vojaško sl...

PETRICIA: Naj jo vrag v zam...

ČULIČ: Zdi se mi torej, da baš prijatelj temu poklicu.

PETRICIA: Pri moji veri, go-verujte mi, nisem ravno boj-zljive-meni je nekaj vitežkega, kar mi je o-od očeta, ki je bil, kakor sem van-rekel, bobnar pri mestni gardi. Za-jo devojk ali kaj podobnega, so-pripravljen tvegati življenje in sov-ka s tole britvijo na koščke rasekal-za prazen nič ljudi ubivati, ...

ČULIČ: Sedaj ko vem in vidi-kom imam opravka, mi dovolite, d-pogovoriva o neki drugi stvari. —morda uganili, za kaj sem vas p-ogovoril. To veste, da za prazen ... (Dalk)

Pesem od nekega del...

Tončka b'la zaljubljena, veliko močno kar za dva. Dobila ga je, prav zares, pa prišel je tud' »Čukec« V skritem kotu opaz val misleč si, kaj bi se pa bal. V skritem gleda in posluša, kako ji govori vsa duša. Da, tebe, ljubim, ne pa var-ker čas je že, da tebe vzame. Komal to izgovori, Čuk pa že broč polen. Zletel je daleč čez goro, pa Tončko pustil je sam. Od žalosti ta omedli, da se skoro v prah zvali. Zdal pa ona se huduje, prot' »Sebalku« premišluje. Kam je šel ta zlati čas, ko je hodil Čuk k nam v vz. Takrat je res, prav lušno b-ker vince pili smo sladko. Zdal on šel je čez vodo in »duarce« nesel je »sabo. Zdal si ona premišluje in pa fantje pregleduj-ke le kakšen »dokt at, ki je včasih bil »solat«. Kadar pa se to dobi pili bomo ga tri dni. »Čuk« bo takrat pra-vest bo z Godoviča slovo vzel.

NEPREVIDNOST.

»Peter, tebe pa vrt b-Drugi potepuhi: »Da V-sem bil tako nepr-vider-sem se po delu ozrl«.

SANJE.

»Lepo more biti, če j-vek zaročene«.

»Jaz bi bila pa raje v-nih tednih«.

»Pa to so samo tedni«.

»Nič ne de, Človek vs-pri čem da je«.

URAD ZA NAJDEM

PREDMETE.

Profesor: Ali so bila t-dana zlata očala, ki sem-gubil?

Uradnik: Ne.

Profesor: No, potem-vam povem, da dobi tist-prinese očala 20 lir nagra-

Uradnik: Tako, l-tem-vam povem, da sem jih-šel. Na čelu jih imate.

Moda je moda.

Nasa Zinka pa moderna je, po modi ona vedno gre: še v Parizu ena v vodl skoči tudi Zinka s tega se sveta loči. Pa prišli v modo so kratki lasje in Zinka se jako razveselila je; začela je misliti hoč in pa dan, kako bi lasje si vrnila v stran. Ona že danes bi ostrigla se če mati li tega branila bi ne! a Zinka tako dolgo prosila je, da končno ji mati dovolila je. Tedaj pa oče pokonci je skočil in prsi le krepke junaške izbočil. »To zopet je ena novost, ki pa še od daleč ni modrost.« Pa tudi oče se je preprositi dal, ker hčerki se zamisliti je bal; ko ga je ni nehala prositi ji je seveda moral dovoliti. Sedaj Zinka že več prostosti je imela in koj hitro v brivnico jo hitela, da si lasje bi ostrigla, kakol potem pa v hlev bi šla, kidati gnoj. Pa glej ga, glej ga spaka, kdo nasproti ni prikoraka; to je njen dragi Mirko, ki ima njeinih slik kar celo zbirko. Vljudo Mirko jo pozdravi, saj ni jo videl že od davi. »Kam pa ti tako hitiš, saj mene se vendar ne bojiš?« »V brivnico jaz namenila sem se, da tam ostrijem si lasje.« Ko Mirko te besede je zaslišal, je Zinki tako-le povedal: »Če lasje si ostriješ ti, ne prikaži se mi več pred očmi! če svojih las res uočeš več nositi, tudi mene moraš zapustiti.« Tako je Mirko rekel in odšel in veselo pesmico zapel. Zinka pa v brivnico korajžno je šla in si tam lasje je ostrigla. Ker lasje si ostrigla je tudi fantja seveda zgubila je; ker las na klavi ni hoteli si držati bo morala nadalje teta še ostati.

Jože Smuk.

Pravijo.

Pravijo, da ajdovska občina ne škropi ceste iz dveh razlogov: prvič, ker misli, da se občinarij s prahom debele in drugič zato, ker ima baie kupca, ki vzame cestni prah v najejem.

Pravijo, da bi fantje iz Krnic radi šli v Francijo. Pa ne bojo šli, dokler jim bo delala S. v Idriji prošnje.

Pravijo, da so na Stari Sušici postali zelo veliki umetniki, ter so začeli stolpe graditi in klope nositi. Čuk to ve, ker jih je videl.

Pravijo, da je na iloški banjski planoti en fain fant, zelo lušikan, ima belo obleko in je mlad postal, ker ga ni bilo že od pusta na svetlem.

Pravijo, da so na Veliki Bukovici pri Ilirski Bistrici punčke strašno žalostne, ker so izgubile pesnika.

Pravijo istotam, da so mlade neveste začele piti in denarce šteti.

Pravijo, da imajo na Janeževem brdu bika švicarske pasme, ki vse v beg požene.

Pravijo Malo Ubeljci, da so mamec tako dejali, da bodo U... i vsega dali, samo da hitro fanta dobi, četudi ima samo 16 let.

Pravijo v Zarečici, Vaši dopisi so žaljivi in jih ni treba več pošiljati, da ne naprtili tožbo sebi in nam.

Pravijo, da pišejo Slovenci in Srbi S. H. S. in da prvi čitajo Slovenci, Hrvati, Srbi, drugi pa Srbi, Hrvati, Slovenci, Hrvati pa pišejo H. S. S.

Pravijo, da bodo v Mariboru berači štrikali in da ne bodo beračili toliko časa, dokler ne bo kovahega

denarja v prometu, ker tega sedaj nega raztrganega in umazanega denarja nečejo več sprejemati.

Pravijo, da v Mariboru ugaja dalmatinsko in istrijsko vino tako dobro, da bodo v kratkem otvorili še dve novi gostilni.

Pravijo, da se v Jugoslaviji zato zvišali pošne pristojbine, da so lažje reducirali osobie in skrčili oddajo pisem.

Pravijo, da bo v Mariboru zmanjkalo ptic, ker je vedno več mačk, katere vsako jutro pri prvem Ribniku prežijo in ptice lovijo.

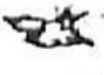

Znameniti roman

ZAROČENCA

(I PROMESSI SPOSI)

Izide koncem junija tega leta v založbi „Narodne Knjigarne“ v Gorici.

Izdaja bo luksurijozna z mnogošteviličnimi slikami. Sprejemajo se prednaročila.

Pravijo, da so v Mariboru nekateri hišni gospodarji zvišali najemnino tako, da marsikateri najemniki še ne zaslužijo toliko, da bi mogli plačati najemnino.

Pravijo, da si je v Mariboru neka ženska prerezala žilo zato, ker je videla, da je nje mož drugo »kušnu«.

Pravijo, da prihajajo v Maribor tudi taki tujci, ki farbajo Mariborčane na vse načine.

Pravijo v Godoviču, da bode v kratkem priči izhajati časopis »Ne resnica«, glasilo prvovrstnih kleptulj. Glavno uredništvo in upravništvo, se bode nahajalo v »Imenitni« ulici 18. I. nadstropje. Tiskal in izhajal bode list pa v Kurji vasi pod koštanjem, kjer se je ustanovila tudi ženitovanjska posredovalnica. List bode primašal razen vsakovrstnih laži in slik, tudi zelo povečane članke »Čuka na palci«. Prve številke lista se bodo razpošiljale brezplačno. Priporočamo!

Pravijo v Godoviču, da je na Vnebohod minilo eno leto, odkar se je M. R. prvič izneveril ljubček ter je s T. J. skakal čez ojnice. Prava ljubljunka pa se je morala sama, v družbi raznih neizobraženih fantalnov vračati iz gozda domov.

Pravijo Godovičani, da bodo poleg nove ceste napravili tudi železnico in tramvaj na Viharše, da se bodo »ata« vozili v občinsko pisarno. Da pokrijejo gradbene stroške, so naložili davke na prašice.

Pravijo Godovičani, da ako Čuk ne odneha, ne bo več »Čuk na palci«, ampak palca na Čuku.

Pravijo, da dekleta iz Marezlg se jako hudujejo na Čuka, ker je posegel v njihove zadeve.

Pravijo, da so mareziganske punce predlagale, da si poseka tristoletni hrast, iz katerega jih Čuk opazuje o ponočnih uroah.

Pravijo, da pofočenske punce bodo kmalu znorele, ker jih bovski fantje ne marajo.

Pravijo, da dekleta iz Potoka so že dobile brivca, ki bi jih moderno ostrigel, ker je pa Čuk začel zahajati v tiste kraje, se ne bodo.

Pravijo, da že čez leto dni ustanovljajo v Vongonelu tamburaški zbor; zdi se pa, da bo Čuk prej postal, nego bodo oni kaj storili.

Pravijo, da neka poturica iz Monžana, grozi z manganelom svojim bratom, ki popevajo narodne pesmi. Možec! Za postati gospod si postal petljac, da si moraš po svetu kruh služiti.

Pravijo, da punce iz Vongoncle so jako lepo plesale »fingo« na Montinjanu.

Pravijo v St. Vidu pri Vipavi, da so dekleta zadnji čas postale tako gosposke, da kmetskih fantov niti ne pogledajo več. V Zagoče čakajo kakih plemičev. Ti pa zelo težko da bi prišli tja iskat svojo boljšo polovico. Najbrž da na zadnje ne bo ne enega ne drugega.

ker bodo sirote same ostale
sred nočne tihote
še kmete iskale.
Jokale bodo grenko, grenko,
ko zanje rešitvo
od nikjer več ne bo.

Pravijo istotam, ja bodo črešnje kmalu postale črvice. Dekleta pozor, ker to rado »napenja«.

Pravijo, da delajo čevljarji iz Malega Dola, skušajo z enim kvintalom na hrstu in sicer iz Rojana v Skorko. Ob enem stavijo tudi 2 »dopja« vina; kdor ne prinese do konca, izgubi stavo. Eden pa se je tako ponesrečil, da je padel z vrečo vred na cesto in si razbil koleno. Izgubil je stavo, plačati je moral vino in po vrhu se je moral še zdraviti.

Pravijo, da Viharška dekleta iščejo po celim svetu nove mode, ker šivlje nimajo modnih listov, prosijo Čuka, naj jim pojasni, kakšna moda je danes.

Pravijo, da so dekleta na Strmem brgu sklenila, da bodo Čuku zvesta ostala in ga bodo vedno ljubile. Sovi pa so zagrozila, ker dolže, da je ona »pravijo« v Čuka dala.

Pravijo, da se vrši na Srednjem glavni cenzura pisem.

Pravijo v Črnem vrhu, da namestavajo ptice selivke napraviti tožbo proti »Čuku«, ker gnezdi preblizu vasi, ter vse pove, kar vidi in sliši — in dela nekaterim gospodičnam nočni nemir.

Pravijo v Črnem vrhu, da se nekaterim dekletam zelo dobro zdi, ker vidijo da lepšega para na svetu ni, kot je loški fant.

Pravijo na Gorah nad Idrijo, da jim kaže ustanovitvi večkratne plesne sestanke, da ne bo nekaterim Idrijskim gostom dolgčas, da se bodo ne le po dnevi ampak tudi v ponočnih urah veselili in zabavali z našo harmoniko, ter malo poglihali tiste bule, ki se nahajajo na podu. Veseli nas, da ne ostanejo samo po dnevi ampak tudi po noči, da nam vsaj malo prikrjajšo spanje, ker ga tako menda ne potrebujemo, kakor oni mislijo.

Pravijo Števerjanci, da je neki »houman« kupil vso modrost na dražbi, zato je lani vrzel srp v ko-

ruzo, zdaj je zagnal še sekirico, izgleda bolj »kšajta«, zato je v nedeljo, ko je »šrala«, postal nakrat idealen. Nekteri, ki so skartani za sanjajo, da dobi Čukovo odlično črnim mačkom.

Pravijo v Beogradu, da bodo leško ulico razširili in sicer zato, ker se je Angel Marinčkov tako ne da ne more skozi.

Pravijo, da koncert Čitalnice Sv. Lucije, minul soboto in nedeljo je izborno izpadel, ker dela čas njihovega zboru, katerega je bil molstersko zdresiral. V hrubih se dan, v hrubih žari! Živel Sveti cilj, njihovo rodoljubje, njihov peti zbor, Čitalnica in nje vrli vodja!

Pravijo, da Ozeljanci so lahko dovoljni z njihovo prireditvijo min nedeljo. Kdor je videl na odru karikature pijancev, raztrganec, »šepcev«, glušcev in druge z razmnoženih individuuov, temu ni bilo ba ricinovega olja, kajti sam pog na te »spake« je preobrnul želod. Sicer pa: Čast igralcem!

Pravijo, da Malnaršič in Mervič sta se na odru v Ozeljanu minulo deljo tako rada imela, da je vsa mžica sline cedila prevelike sreče, ktero sta uživala: zaljubljena vdova ruski ritmojster. Harduš, se znata dva rada imeti!

Pravijo, da Kronberška godba pihala tako srčkano igra, da je vselje! Društva po deželi, spomnite ob svojih prireditvah dobrih kantov iz Kronberga, ki znajo lepo igrati slovenske narodne skočnice. Temu smo bili priča min lo nedeljo v Ozeljanu.

ELEKTRIČNI TRAMVAJ V MARIBORU.

V Mariboru imajo že električni tramvaj. Tiri vodijo ne le po glavni cesti, temveč tudi po stranskih ulicah. Seveda je ta tramvaj sedaj samo še na papirju, kajti v izloženem oknu neke trvdke je videti lepo sliko bodočega mariborskega električnega tramvaja.

PO 25. LETIH.

V Jugoslaviji je prišel neki nestarš po 25. letih iz ječe in se je pričal, da je sedaj čisto drugi svet. Posebno ženske so se mu čudne imele, ker so sedaj na pol nage, kar njegovi dobi ni bilo. Kratkim kikele bilo, bile so samo dolge, ženskih bilo predrznih, bile so vse pohlevne zapeljivke ni bilo, bile so bolj možljive in niso silele tako v modni kakor silijo danes.

NOČ IN DAN.

Le poglej si Maribor po dnevi po noči in prav dobro bos razumel sam, kaj da se dela po dnevi in kaj po noči, vedel boš pa tudi, da nočni tujci in nočne srake se vidijo samo po noči.

KONCERTI V MARIBORU.

V neki kavarni v Mariboru zadnje dni manj gostov, ker so manj igralke. — Prejšnje igralke imele namreč prav kratke kikele, zdaj pa čim daljše kikele imajo, manj gostov prihaja v kavarno.

Listnica uredništva. — Dober jatelj! zletel v koš. Mož dolgočas in nič vreden.

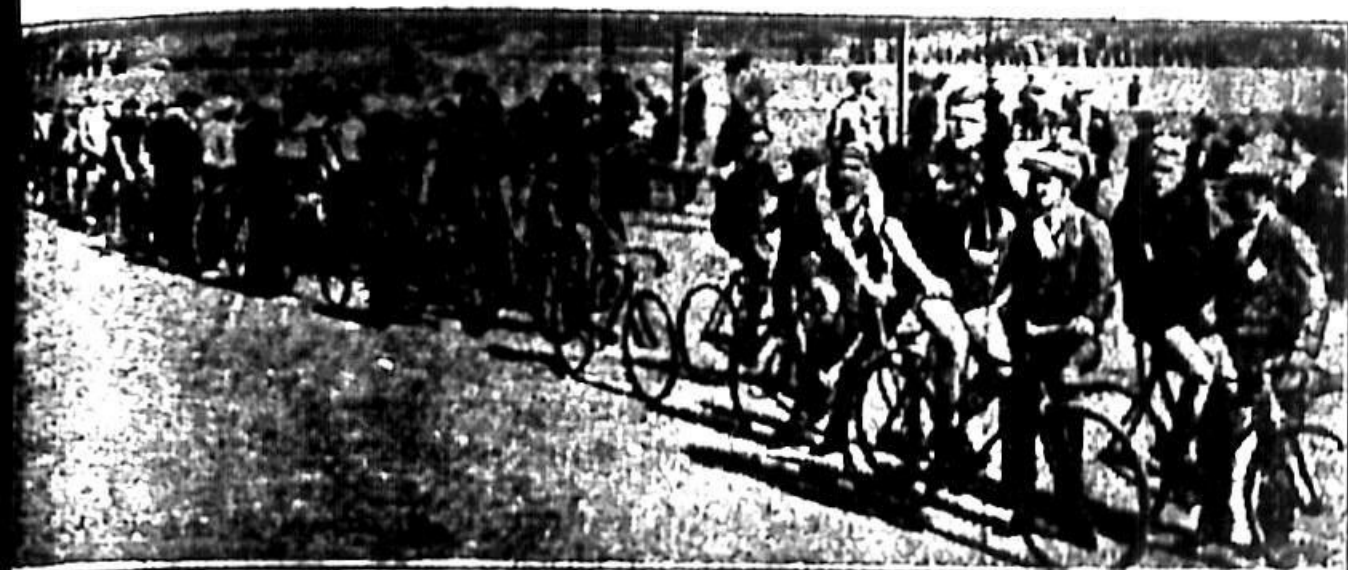
Ajba: Vrag razumi Vaše habel! Zato ste vse v koš z njihovimi modrostmi vreden.

Marezlge: Če hočete, da Čuk obišči pismo pisano v mareziganskem jalektu, morate pismo spisati z jalektu, ali pa na polni slovensko pisavo, ali pa na polni slovensko pisavo, ali pa na polni slovensko pisavo, ali pa na polni slovensko pisavo. V nasprotnem slučaju bi bilo v listu več pogreškov kakor črk. To isto lja tudi za Vaše »pravijo«.

Izšle so v samozaložbi „Narodne Knjigarne“ v Gorici otroške slikanice

Ah, kako lepo!

Stariši, če hočete svoje malčke razveseliti, kupite!

Pravim Vam samo to!

Predno kupite šivalni stroj ali dvokolo, ogledajte si mojo veliko zalogo šivalnih strojev „Winselman - Titan“ in „Anker“ ter dvokoles dobroznane znamke „Atena“. V zalogi imam nad 100 koles na izbiro.

Priporočam šivalne stroje Titan in Anker, kateri so za umetno vezenje in šivanje najpripravnejši. V vezenju in šivanju pouk brezplačen.

Edino slovensko zastopstvo Bianchi dvokoles

Pred nakupom šivalnih strojev in dvokoles, zahtevajte moj brezplačni cenik, v katerem se lahko prepričate, da je blago prvovrstno in najceneje in edino iz nemških tovarn.

Priporočam se stara in dobro znana trdnja

Elja Čuk

Gorica, Piazza Cavour št. 9.

Lastna mehanična delavnica in popravilnica via Duomo št. 11. Sprejema vsa popravila, katere se točno in po ceni izvršujejo.

SLAVNOZNANA RAZPRODAJA TKANIN NA RAČUN NARODNE ZVEZE TOVARNARJEV

PO ZNIŽANIH CENAH

(AL RIBASSO)

VIDEM - Via Savorgnana 5 (vokal Via Cavour) - UDINE

Kljub vsem poviškom cen

500.000 metrov blaga za obleke bode s 15. junijem t. l. postavljenih v razprodajo po cenah v bivših starih ceni. Potrošek za vsako osebo ne bo presegal 500 Lir. Za nakup na debelo naj se po možnosti izbere netržni dan. Centrala v Milanu je odposlala dva nadzornika, ki bodeta nadzorovala razprodajo.

Obrobene rutice	L. —.75
Servjete za čaj	— .95
Bele rutice z ažurom	1.25
Povojčki za deteta, meter	1.30
Moške barvane nogavice	1.75
Krpice iz gobastega blaga	1.75
Brisače, reklam 45 X 90	1.90
Robljene brisače	2.20
Platnene krpice	2.30
Servjeti 60 X 60	2.50
Prezorne ženske nogavice	2.50
Švicarsko vezenje, meter	2.50
Gobaste brisače	2.75

Nogavice z dvojnato peto, prvo- vrstne	2.75
Platno Madapolam 80 cm., meter	2.90
Oxford za srajce, meter	2.95
Naramnice dvojnate, elastično	3.50
Moderčki vezeni	3.50
Blago, Pelle novo, meter	3.90
Platno „Madonna“, meter	3.90
Majice	L. 4.50
Blago dvojno tkano, meter	4.90
Obposteljne preproge, reklam	5.50
Preproge iz jute, meter	5.50
Angleški batist 80 cm., meter	5.90
Svilene ženske nogavice	6.50

Neapeljski prtl	7.90
Ženske srajce z ažurom	9.90
Ženska spodnja krila, vezena	9.90
Žamet za lovske obleke, meter	10.90
Kombinacija, vezena	12.90
Moške srajce iz zelirja z ovratn.	15.90
Rjuhe z ažurom za 1 posteljo	29.90
Posteljno pregrinjalo, dvojno tkano 200 X 200	29.90
Rjuhe vezene za 2 postelji	49.90
Žimnice iz prave žime nova kva- liteta, 14 kg.	55. —
Prešite odeje barvane, za 1 po- steljo	55. —

Vstop dovoljen vsakomur brez obveze nakupa

Bogata izbira blaga za gospode in gospe. — Žamet za lovce. — Izgotovljeno perilo. — Platno. — Gobaste rutice. — Blago za gospe. — Platno in bombaževina v vseh viščinah. — Pritenina. Brisane in servjete „Fiandra“. — Pletenine iz lanu in bombaža. — Tepihi. — Prsni oklepi iz jute in koka. — Zavese. — Blago za mibillije. — Posteljno pregrinjalo in kuverte v vseh merah. — Dvošivci. — Opreme za neveste. — Popolne oprave za prenočišča, zavode in internate. — Izdelane blazine iz žime in volne.

OPOMBA. Blago, ki ne ugaja naj si bo glede kvalitete ali cene se vzame nazaj.

CENE STALNE

CENE STALNE

Razprodajalcem poseben popust.

VIDEM - Via Savorgnana 5 (vokal Via Cavour) - UDINE

RADOVEDNEZ.
»Neko novo dramo, ob-
činstvo, izvirno, le, eden, je
bil med njimi, ki je klical pi-
sateľa na odra-
»Zakaj pa aplaudirate tako
igro?«
»Rado videti živino, ki je
naredila to figo.«

RESNO ZNAMENJE.
»Tonček pravi, da mu kava
bolje poljska, kot zbir-
nik.«
»Eh, kaj! On vedno toži ra-
di-
»Koda nikoli, kadar je šole
prste-
KUČARJA
POMIRJENJE.

»Ož: Ti praviš, da se
obek tiče, zaostajajo za vami
m prijateljicami. To ni res. Ti
si savi tako pametne oble-
če, da kor ne-
HAH
»Go pod-
dvajset in ne samo deset sto-
linke.«
»Pojdi, pojdi; saj je pa tudi
samo polovico tega resnično.
ka, stoji na tr-«

Velika zaloga manufakture
Ruggero Venuti
Gorica - Gorso G. Verdi 19 - Tel. št. 95.

Velika zaloga domačega in češkega
volnenega blaga. — Svile, bombaževine
vseh vrst. — Perila za opremo nevest
in za domačo rabo. — Volna, žima
perje. — Volnene preproge in Linoleum.

Velika zaloga svile.
Posebni blago za moške srajce.
Blago najbolje. Cene nizke.

Velika zaloga drobnjave in igračk
A. FIEGEL
Via Carducci 9 - GORICA - Via Carducci 9

Velika izbira: krtič, noranice. Polreščine za
kadičce: lobačnice, doze, lajfe, i.l.d.
Posebni oddelki: Predmeti za darila: lorbice,
domačice, kovčegi.
Velika izbira: igračka vrtove in kopališča, gumijevе žoge
domačega in inozemskega prvovrstnega izdel-
stva po izvirnih cenah.
Posebni oddelki: Velika izbira otroških oblek, perila,
nogavic, rokavic, kravat, nosnih rut, i.l.d.
SAMOU prvovrstne kvalitete po konkurenčnih cenah.

POPOLNOMA VARNO KALOŽEN
DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica
v novopreurejenih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg, šte. 6

sprejema vloge na hra-
nilne knjižice in te-
koči račun, jih obrestuje
po 8%
ter jih izplačuje takoj brez odpo-
vedi in brez odložitve. Večje hra-
nilne vloge z odgovornim rokom.
Obrestuje tudi višje po dogovoru.

Sprejema se v popravilo:
punčke iz porcelana in celuloide, lasne
zaponke, lorbice, vsakovrstne stvari iz
celuloide, gamija, ambra itd. Trgovina
drobnjave in igračk A. Fiegel, via
Carducci 9 - Gorica.

Babica avtorizirana
sprejema
noseče. - Govori slovensko.
SLAVEC - TRST - Via Giulia 29

Trgovina z mu. nufakturo.
ŠKODNIK ANTON
Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nev sta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!
Blago po nizki ceni, zadnji modi
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovca **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovca ki kupuješ mnogo blagati
cefirja, oksforda in etamina!
»Sem zadovoljen z blagom!« vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Manufakture, perilo, izdelane obleke
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani
Bratje Mose
Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Domače žganje	Lir 10.50—11.50 liter.
Rum Jamaica 50%	12.50 literna steklenica
Jajčna Krema maršala	12.50
Cognac	10.50 7/16
Jajčni ognac	15.50
Malaga vino	10.—
Cipro	8.—
Pissilo	6.50
Chianti	4.—, 4.25, 5.50 steklenica nevracunjena
Maršala, vermout, asti spumanje, spumanje moškatai.	
Najfinjši likerji, Fernet, Bitter, Sirupi.	

Žganiarna Trg Sv. Antona št. 7 — Gorica.

ZANIMA VSE!
Ob priliki konca sezone se nadaljuje v manufakturni
trgovini
„AL RIBASSO“ v Gosposki ulici št. 5 - Gorica
IZREDNA PRODAJA

vsega blaga 30%, do 50%, popustom na nakupnih cenah
Blago za moške in ženske obleke — Svila — Bomba-
ževine — Perilo — Blago za mobilijo — Pogrinjala
Zavese itd. itd. Ne zamenjajte trgovine s vsakdanji
likvidacijami. Obiščite trgovino in primerjajte blago in
cene z blagom in s cenami v drugih trgovinah